

Moderne vrijwilliger hoeft zich niet schuldig te voelen als hij een weekje niet kan

Het aantal Nederlanders dat zich onbetaald inzet voor anderen daalt niet. Wel verandert de manier waarop. „Al doe je maar een paar keer per jaar mee, ook dan ben je goed bezig.“

Door onze redacteur

ANNEMARIE KAS ROTTERDAM, 2 FEBR. Niet alleen 60-plussers of moeders zonder betaalde baan doen het. Je hoeft niet standaard soep uit te delen, ergens in de kou. En een derde voorroep deel over vrijwilligerswerk klopt ook al niet, bleek onlangs uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek. Het aantal Nederlanders dat vrijwilligerswerk doet daalt niet, maar is de afgelopen tien jaar juist iets gestegen.

„We hebben absoluut geen reden om ons zorgen te maken“, zegt Lucas Meijls, hoogleraar vrijwilligerswerk aan de Erasmus Universiteit. In 2009 deed 22 procent van de Nederlanders regelmatig vrijwilligerswerk – in 2001 lag dat percentage iets lager, rond de 19 procent. Het aantal volwassenen dat zich jaarlijks minstens één keer onbetaald inzet voor een organisatie of vereniging, schommelt al sinds 1997 tussen de 42 en 43 procent.

Het aantal uren dat vrijwilligers gemiddeld aan hun vereniging of organisatie besteden is wel licht gedaald, vertelt hoogleraar Meijls: in 2001 bedroeg dat aantal gemiddeld 5,2 uur per week, in 2009 was dat nog 4,9 uur. Maar daarvan kan dat oorzak heel goed in de technologische vooruitgang en een grotere efficiëntie liggen: „Een jaar of tien geleden waren mijn besturen en ik gerust een hele avond bezig het verenigingsbladje in elkaar te vouwen. Dat is vier, vijf uur werk met vijf personen. Nu heeft één iemand hooguit tien minuten werk om alles even te printen.“

Hoogleraar Meijls. De belangrijkste trends: vrijwilligerswerk flexibiblijscert en de 'vindhplaats' van vrijwilligers verandert. Die trends zijn vooral een afgeleide van hoe ons dagelijks leven ook verandert, zegt Meijls. Vroeger was vrijwilligerswerk sterk verbonden met de kerk. „Op zondagmorgen hield de dominee een preek over eenzaamheid en eenzaame ouderen, en bij het uitgaan van de dienst stond buiten een vrijwilligersorganisatie te werven, bij wijze van spreken.“ Nu vinden mensen vrijwilligerswerk via collega's, school of sociale netwerksites. Of eigenlijk vindt het werk hen: „Mensen doen vaak pas vrijwilligerswerk als ze ervoor gevraagd worden. Vrijwilligers zijn vooral sociaal actieve mensen, niet per se mensen die veel tijd over hebben.“

Ze gaan het doen als ze worden gevraagd

Lucas Meijls, hoogleraar

werkhulp, van dansen met gehandicapten tot voedselpakketten inpakken. „Zo zorgen we ervoor dat iemand zich niet schuldig hoeft te voelen als hij of zij een weekje niet kan, want het vrijwilligerswerk loopt gewoon door.“

Die aanpak blijkt te werken. Viviane de Bruijne weet nog precies met welke activiteiten Amsterdam Cares begon: een inloopavond voor dak- en thuislozen, een spelletjesavond in een bejaardenhuis en een sport- en spelmiddag voor

gehandicapten. Inmiddels zijn daar veertig wekelijkse activiteiten bijgekomen, telt Nederland Cares ruim 4.000 actieve vrijwilligers en is de stichting van Amsterdam uitgebreid naar onder andere Arnhem, Utrecht, Eindhoven en Den Haag. En dat wordt alleen nog maar meer. De Bruijne: „Ons businessplan is om binnen vijf jaar in de dertig grootste gemeentes van Nederland te zitten.“ Bij Nederland Cares is het principe dat iedere vrijwilliger al het soort werk moet kunnen doen, maar in de praktijk 'specialiseren' veel mensen zich. Vaak proberen mensen eerst van alles uit, maar kiezen ze uiteindelijk wel een bepaalde hoek, bijvoorbeeld activiteiten met kinderen of ouderen.

'Afen toe blijf ik gewoon een uurtje langer wakker'

Lucas Meijls, hoogleraar

gemaakt. „Ik weet wel veel van het technische deel van webistes, maar over social media kon ik nog het nodige leren. Daarbij vond ik Gered Gereedschap di-rect een leuke stichting, dus zo ben ik erin gerold.“

Ongeveer één dag per week was Roemie met de site bezig – tot hij begin dit jaar een vaste baan kreeg bij Hyves. Nu doet hij het werk voor de stichting vooral in de avonduren. Een beetje vervelend vindt hij het soms wel, dat hij niet alles meer direct kan uitvoeren wat de stichting hem vraagt. Hij heeft atgesproken daar eerlijk over te zijn. „Als ik een eventuele deadline niet zou halen, geef ik dat aan. Maar tot nu toe is dat nog niet voorgekomen.“ Hij is van plan om zijn werk voor de site zo lang mogelijk naast zijn baan vol te houden. „Het schreeft dat ik veel thuis achter de computer kan doen, als het mij uitkomt. Dan blijf ik gewoon een uurtje langer wakker.“

'Na uitje de kroeg in'

Hogeropgeleiden met een vol-tijdsbaan, de meeste tussen de 25 en 35 jaar. Dat zijn de kenmerken van het gros van de vrijwilligers van Laat ze maar lachen, een stichting die uitjes organiseert voor kinderen uit gezinnen met weinig geld. De vrijwilligers gaan met de kinderen naar de speeltuin, ze studeren met zijn allen een circusact in of brengen een be-zoekje aan een museum.

Eva de Vroome (28) is be-stuurlid van Laat ze maar lachen in Utrecht en kwam via een vriendin bij de stichting terecht. Zij vroeg op haar beurt weer mensen uit haar kennis-senkring mee te helpen. „De meeste mensen komen uit ons eigen netwerk. Ik ben zelf ook actief geworden omdat ik de penningmeester uit het be-stuur in Amsterdam kende“, vertelt De Vroome.

Ze vindt het bijzonder om te zien hoe kinderen een beetje angstig binnenkomen en uiteindelijk volop genieten. Maar ook de gezelligheid is voor haar belangrijk. „Met het be-stuur eten we samen, en na de uitjes duiken we met z'n allen nog even de kroeg in. We zijn ook allemaal ongeveer van de-zelfde leeftijd.“

Laat ze maar lachen groeit hard. De stichting bestaat in Amsterdam sinds 2006, maar is vorig jaar ook in Utrecht begonnen en het plan is dit jaar in Rotterdam en Den Haag een afdeling op te zetten. En het bestuur wil het aantal uitjes uitbreiden, van zeven à acht per jaar naar minstens één per maand. „Ons streven is dat elke vrijwilliger ongeveer vier keer per jaar meegaat, dus dat is nog redelijk laagdrempelig. En afgelopen jaar is nog niet eens iedereen daadwerkelijk een keerje mee geweest.“

Van bankschroeven tot hamers, van naaimachines tot lasappa-raten, de stichting Gered Gereedschap zamelt allerlei soor-ten gereedschap in, via onge-veer tweehonderd inzamelpun-ten verspreid over Nederland. De stichting doneert dat gereed-schap aan mensen in Afrikaanse en Aziatische landen, zodat zij een vak kunnen leren waar ze hun brood mee kunnen verdie-nen.

Door DEN R
PVV-
James
vorig
combe
zijn be
van kla
van he
met co
vrouw
ren. Da
woord
watere
nieuws

Ingezond

E

Ontg
Wit
DeS
geefl
kenn
te be
Mate
1 mel
1,5 ml
MgB,
SSA, S
S7Q en
Termij
De ont
belang
ter inz
2011 bij
te Rijsw
Tijdens
desgew